

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:**

**За повідомленнями  
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення  
27 серпня 2013 р., вівторок**

**ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ**

**Руслан Кошулинский: «Единый кандидат в первом туре президентских выборов – ошибка» Журнал «Форбс» (Украина).....2**

В сентябре-октябре все действия политиков будут крутиться вокруг вильнюсского саммита, где ожидается подписание соглашения об ассоциации с ЕС. А дальше начнется президентская кампания. Что касается тактических шагов «Свободы» осенью – это маленькая партийная тайна, которую нельзя раскрывать в угоду конкурентам.

**День независимости друг от друга Артем Скоропадский, "Коммерсантъ" (Украина) .....4**

В Украине отметили 22-ю годовщину независимости. Официальные торжества прошли на Владимирской горке в Киеве, где Президент В.Янукович признал, что Украина продолжит интеграцию не только в ЕС, но и в структуры Евразийского содружества. Тем временем День независимости отметили и в оппозиции, представители которой ходили маршем по столице, ездили на мотоциклах и переплывали Днепр.

**Азаров и Медведев поговорили на разных языках Михаил Сергеев, «Независимая газета» .....5**

Украинская сторона прямо заявляет, что ей интересно обсуждать не «последствия членства в ЕС», а наращивание объемов торговли. И здесь, видимо, и таится логика российско-украинского торгового конфликта. Сегодня экономики двух стран явно не готовы к масштабной торговой войне, которая ударит не только по Украине, но и по России. Не секрет, что российская экономика балансирует на грани рецессии, и торговая блокада Украины может обернуться для России полноценным экономическим спадом.

**Опозиція: День Незалежності «для галочки» Мілан Леліч, Журнал "Український тиждень" .....6**

«Єдиного кандидата в п'ятнадцятому році ми десь так само обиратимемо: один плаває, інший на мотоциклі їздить, третій квіти покладає», - іронічно підбила одна з функціонерок «Батьківщини» підсумки акції своєї партії до Дня Незалежності. Обіцянки провести в Києві спільну опозиційну акцію 24 серпня, в рамках кампанії «Вставай, Україно!», дані на сумнозвісному мітингу 18 травня, виконані не були.

**Рекламу лишають свободи передвиження Вероника Гаврилюк, "Коммерсантъ" (Украина) .....8**

Всю рекламу на городском электро- и автотранспорте необходимо запретить, считает первый заместитель главы комитета по вопросам транспорта и связи народный депутат К.Бондарев. Законопроект с такими предложениями он внес в Верховную Раду во вторник: "Ко мне поступили жалобы от жителей Киева и области относительно большого количества рекламы на общественном транспорте".

## ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

**Павло Розенко: «Переговори Путіна з Кличком - це чутки» *Главком*.....9**

І якщо деякі політичні сили, не зважаючи на період відпусток, встигли заявити про свої позиції з цих питань, то «УДАР» зберігає обережність в оцінках і заявах. В.Кличко лише натякнув на своє бажання висунути у президенти, однак не приїхав на сесію нелегітимної Київради. Що ж стосується конфлікту з РФ, то він лише обмежився заявою про те, що такі кроки покликані перешкодити підписанню Угоди про асоціацію Україна-ЄС. Ці та інші теми погодився розкрити народний депутат фракції «УДАР» П.Розенко.

**Нардеп Валерій Лунченко -молодий та «зелений» *Тнів.info* .....12**

В.Лунченко виник на політичному горизонті зовсім несподівано і зробив блискавичну кар'єру від очільника районної організації партії «Фронт змін» до народного депутата від цієї ж політичної сили. Причому, народним обранцем Лунченко став не в мажоритарному окрузі, а завдяки достатньо високому місці у виборчому списку.

## БЛОГИ

**Олег Царев: «Интеграция в Евросоюз: ложь или заблуждение украинских экономистов?» *lv.ua* .....14**

При открытии Польшей своих рынков Евросоюзу Польше списались долги в размере шестнадцать миллиардов долларов, при этом падение производства достигло на первом этапе тридцать восьми процентов! Причем Польша-то вступала в Европейский Союз, то есть с минусами получала и плюсы. А Украина получит только минусы.

**Андрій Шевченко: «Телебачення бананової республіки» *pravda.com.ua* .....15**

Ви так часто жалієтеся на те, що так важко привчити глядача дивитися українське... Що український продукт важко продавати... Що вимушені ставити двомовних ведучих... Що на російських професіоналів попит більший, ніж на українських...

## ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

**Росія та Україна намагатимуться не допускати проблем на митниці для імпортерів *УТ-1, Підсумки дня* .....16****В Ужгороді знову сожгли дорогою автомобіль депутата *Интер, Подробности*...16****Підписання договору про Зону вільної торгівлі з ЄС та співпраця з Митним Союзом підвищать геополітичну роль України *УТ-1, Діловий світ* .....17****Олег Тягнибок про вибори, Митний союз, Бубку та бізнес свободівців *Radio Свобода, Ваша Свобода* .....18*****Друковані видання*****Руслан Кошулинский: «Единый кандидат в первом туре президентских выборов – ошибка»**

*Журнал «Форбс» (Украина)*

Политическую карьеру нынешний вице-спикер парламента Руслан Кошулинский начал в 2001 году помощником-консультантом народного депутата Олега Тягнибока.

За 12 лет Кошулинский успел многое: возглавил штаб партии во время президентских выборов 2009 года, а затем и парламентских 2012-го. В том числе благодаря ему за пять лет «Свобода» из партии с уровнем поддержки в 0,76% попала в число пяти партий,

представленных в Верховной Раде. Наградой за работу свободовцу стал пост вице-спикера, за его назначение проголосовало 305 народных депутатов.

Как неопытный депутат справляется с обязанностями, что он знает об источниках финансирования партии и конкуренции внутри оппозиционного лагеря, Кошулинский рассказал Forbes за неделю до старта новой сессии Рады. Ниже – ключевые тезисы беседы.

### **О работе вице-спикером и отношениях с Владимиром Рыбаком**

Немногим людям удалось впервые стать депутатом, а затем сразу – заместителем спикера парламента. Но ничего гениального в этой должности нет. Как говорил мой тренер по легкой атлетике, если до тебя кто-то это сделал, значит, сможешь и ты.

Рыбак – опытный политик с большим жизненным опытом. В таком возрасте он способен меняться и совершенствоваться. Даже его уровень украинского языка стал лучше, чем раньше. Он интересуется моим мнением по разным темам, по тем же вопросам языкового характера. Но в отношениях у нас есть дистанция.

### **О Первом вице-премьере Сергее Арбузове**

Он нечасто встречается с руководством парламента. Он участвует в заседаниях согласительного совета от Кабинета министров, представляя законопроекты правительства. На совещаниях был несколько раз. Не могу составить впечатления о нем, потому что мы вместе интенсивно не работали.

### **О голосовании свободовцев за правительственный законопроект о трансфертном ценообразовании, который не поддержали УДАР и «Батьківщина»**

С нашими партнерами по оппозиции мы очень разные идеологически. Законопроект несовершенен, но он хотя бы частично ограничивает вывоз капитала в офшорные зоны. Это наши идеологические и программные основы. Так почему бы за него не голосовать? Нашим партнерам некорректно указывать, как нам голосовать по тем или иным вопросам. Мы координируем с ними действия по глобальным вопросам.

### **О новом политическом сезоне**

В сентябре-октябре все действия политиков будут крутиться вокруг вильнюсского саммита, где ожидается подписание соглашения об ассоциации с ЕС. А дальше начнется президентская кампания. Что касается тактических шагов «Свободы» осенью – это маленькая партийная тайна, которую нельзя раскрывать в угоду конкурентам.

### **О правительстве национальной альтернативы**

Мы уже сегодня должны думать о строительстве исполнительной ветви власти и предлагать свое видение. У националистов не было своего правительства, потому к этому нужно готовиться. Например, премьер-министром от «Свободы» будет нардеп Александр Сыч. Мы определились и не скрываем этого. Мы считаем, что он сможет сформировать наш альтернативный Кабмин.

### **Об участии Тягнибока в президентских выборах 2015 года**

Выдвижение единого кандидата в первом туре – этическая и тактическая ошибка. Что касается этики, люди, называющие себя политиками, кричат о необходимости единого кандидата уже сегодня. Это означает, что они до сих пор не познали украинцев. Их отношение к ним хамское и поверхностное. Нельзя заставлять группку людей, назвавшую себя политиками, решать за украинцев, что им делать.

Сегодня сложилась уникальная ситуация, когда три оппозиционных лидера отражают палитру идеологий. Условно: либеральная, социал-демократическая и националистическая. У каждого из них – свой избиратель, и каждый из них знает, как лучше донести свою программу. Если мы не будем уважать украинцев и потребуем голосовать за кого-либо вопреки их убеждениям, это то же самое, что загонять всех в одно стойло. Во втором туре пусть украинцы покажут, кого они поддерживают.

Что касается тактики. Я как человек, прошедший не одну предвыборную кампанию, могу сказать, что в Украине есть примерно 33 500 избирательных участков. Ни одна из политических сил не может обеспечить нужного количества подготовленных членов участковых комиссий и

наблюдателей. Никто не даст гарантии, что действующая власть не снимет с регистрации оппозиционного кандидата по надуманному поводу. Поэтому небезопасно выставлять единого кандидата в первом туре президентских выборов.

### **О финансировании президентской кампании**

Народные депутаты Игорь Кривецкий и Александр Мирный частично финансируют партию – с выгодой для себя. Они удовлетворяют свои человеческие амбиции и воплощают идеи в жизнь. Кто-то умеет хорошо зарабатывать деньги, кто-то – писать статьи, кто-то – агитировать и т.д. Но все эти люди объединены одной идеей.

Бюджет президентской кампании мы еще не рассчитывали, но у нас с другими политическими партиями разная математика: мы не набираем людей под выборы, не берем за деньги членов избирательных комиссий или наблюдателей. Это все члены нашей партии и идейные братья. Самые большие затраты будут на внешнюю рекламу и агитационные ролики по радио и телевидению.

<http://forbes.ua/nation/1357086-soratnik-tyagniboka-edinyj-kandidat-v-pervom-ture-prezidentskih-vyborov-oshibka>

### **День независимости друг от друга**

*Артем Скоропадский, "Коммерсантъ" (Украина)*

Официальные торжественные мероприятия по случаю Дня независимости Украины прошли у памятника князю Владимиру в Киеве. Все подходы к Владимирской горке были перекрыты, внутрь охраняемого периметра пропускали лишь по именованным приглашениям, всем остальным сотрудники госохраны рекомендовали смотреть выступление президента Виктора Януковича по телевизору.

Михайловская площадь по случаю торжеств стала стоянкой для автомобилей представительского класса. Впрочем, небольшой участок на ней достался и активистам с флагами партии "Батькивщина", которые решили провести там митинг. С началом президентского выступления оппозиция включила записи патриотических песен, но на Владимирской горке они были практически не слышны. В своей 11-минутной речи Виктор Янукович отметил, что Украине предстоят новые масштабные реформы, в том числе в части модернизации экономики. Кризисы, которые страна преодолевает в процессе реформирования, "становятся экзаменом на самостоятельность, мудрость, волю к новым преобразованиям и достижениям", подчеркнул Янукович.

Отдельного внимания заслуживает внешнеполитический блок выступления. Заявив, что власть по-прежнему намерена подписать соглашение об ассоциации с Евросоюзом, глава государства перешел к восточному вектору: "Мы должны сберечь и продолжить углубление наших отношений, а также интеграционные процессы с Россией, странами Евразийского содружества". Следует отметить, что ранее Виктор Янукович никогда не заявлял, что Украина продолжит интеграцию в Евразийское экономическое сообщество,— предполагалось, что Киев намерен остановиться на статусе наблюдателя при Евразийской экономической комиссии. Однако давление со стороны Москвы, в том числе возникшие в августе проблемы с растаможиванием в РФ украинских грузов (см. стр. 1,3), очевидно, вынудило главу государства несколько изменить свою позицию.

Завершив выступление и вручив ряд высших государственных наград, Виктор Янукович покинул Владимирскую горку, вслед за ним направились и другие приглашенные. К этому времени митинг оппозиции на Михайловской площади стал более массовым. Вероятно, этот факт повлиял на планы многих участников президентского собрания. Выйти на площадь тем же путем, которым заходили, решились преимущественно западные дипломаты. Члены правительства и другие чиновники предпочли вызвать свои машины в охраняемый периметр и уехали оттуда, не пересекаясь с активистами "Батькивщины".

Вскоре после этого собравшиеся оппозиционеры начали традиционное шествие к парку Шевченко. Колонну из приблизительно тысячи человек, скандировавших "Юле — волю!",

"Банду геть!" и "Зека на нары!", возглавили лидер парламентской фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк и первый заместитель председателя партии "Батькивщина" Александр Турчинов. В отличие от предыдущих маршей, на этот раз милиция не перекрывала движение по маршруту следования колонны — автомобилисты сами разворачивали свои машины, увидев направлявшихся в их сторону оппозиционеров.

Акция не обошлась без инцидентов. Когда шествие поравнялось со зданием Службы безопасности Украины на Владимирской улице, группа активистов развернула двухметровый плакат с изображением человека, похожего на президента Виктора Януковича, с красной точкой на лбу. Активистам удалось пронести плакат около минуты — как только сотрудники милиции заметили его, они попытались отобрать плакат. После небольшой потасовки он все же оказался у милиционеров.

Колонна благополучно проследовала к памятнику Тарасу Шевченко, где прошел краткий митинг. Первым делом к собравшимся обратился Александр Турчинов, заявивший, что "власти должно быть стыдно, что на 22-м году украинской независимости в стране есть политические заключенные, среди которых Юлия Тимошенко". Основную часть непродолжительного митинга заняло выступление Арсения Яценюка. Первым делом господин Яценюк заявил, что впервые за 22 года украинской независимости страна стоит перед историческим выбором "не на десятилетия, а на века", после чего стал критиковать идею интеграции в Таможенный союз.

— Некоторые называют это Таможенным союзом, но мы называем новой версией Советского Союза. Мы уже там были. Там были Соловки, там был НКВД, сожженные церкви и убитые священники! В СССР нет места для независимой Украины — там место только России. А в Евросоюзе есть место, как говорил великий Шевченко — "в семье вольной, новой". И эта вольная новая семья — Европейский союз! — эмоционально убеждал господин Яценюк. Выслушав речи политиков и исполнив государственный гимн, участники акции разошлись.

Лидеров других оппозиционных сил — партий УДАР и "Свобода" — на митинге не было. По словам Арсения Яценюка, это было согласованным решением и не говорит о том, что в рядах оппозиции произошел раскол. Так, лидер УДАРа Виталий Кличко в субботу возглавил мотопробег из Киева в Вильнюс. Глава "Свободы" Олег Тягнибок осуществил заплыв через Днепр в Кременчуге, после которого он заявил, что не видит ничего страшного в том, что оппозиция празднует День независимости раздельно: "В этом нет ничего особенного. Важно, что мы координируем свои действия, и между нами есть диалог. Каждая партия решает самостоятельно, где и как праздновать. Тут же нет такого, что мы все должны действовать одинаково. Тогда бы мы все были в одной партии", — отметил лидер "Свободы".

<http://www.kommersant.ua/doc/2263926>

### **Азаров и Медведев поговорили на разных языках**

*Михаил Сергеев, «Независимая газета»*

Российский премьер Дмитрий Медведев и его украинский коллега Николай Азаров обсудили вчера в подмосковных Горках возможность согласования своих интеграционных планов. Москва считает, что у нее остаются шансы развернуть стремления Киева от Евросоюза в сторону Таможенного союза России, Белоруссии и Казахстана. Однако в Киеве — совершенно противоположное видение ситуации. Азаров уверен, что переговоры с Москвой должны идти так, как будто Украина уже ассоциирована с Евросоюзом и находится с ним в общей зоне свободной торговли. Другими словами, московские угрозы никак не повлияли на планы Киева. И теперь украинская сторона переходит в наступление — она собирается добиваться от России комфортных условий торговли, угрожая Москве тяжбами в рамках ВТО.

В украинском кабмине считают, что на переговорах с Москвой нужно обсуждать не выбор между Евросоюзом и Таможенным союзом, а совсем другую — очень выгодную Киеву — тему сохранения возможно более свободной торговли с Россией.

Киев собирався обговорювати на переговорах двох прем'єрів шлях взаємодії в разі створення зони вільної торгівлі між Києвом і Європейським союзом, повідомив прес-секретарь українського прем'єра Віталій Лукьяненко.

«Наша позиція заключається в тому, що не можна протиставляти ці дві зони вільної торгівлі. Для України і та важна, і друга, і тому питання стоїть так – необхідно максимально, по-партнерськи, узгодити всі режими, які виникають в разі дії і однієї, і другої ЗСТ. Вони, по суті, не протиставляються, оскільки будуються на принципах ВТО», – цитує «Інтерфакс-Україна» Лукьяненко.

Ще більш відкрито висловлюються українські дипломати, які вважають, що Київ зможе «з'їсти» вигоди від асоціації з ЄС і «покататися» за рахунок збереження щільних торговельних зв'язків з Росією. Міністр іноземних справ України Леонід Кожара вважає, що існування зон вільної торгівлі України одночасно з ЄС і входять до СНГ країнами Таможенного союзу значно підвищить геополітичну роль українського держави в світі.

«Після підписання асоціації з ЄС Україна може стати єдиною країною в світі, у якій є торгівля, з однієї сторони, з найбільшим економічним і політичним об'єднанням, як ЄС, і з іншою – з величезним Євразійським простором країн Таможенного союзу. Це надзвичайно підвищує геополітичну і гео економічну роль нашої держави, а також відкриває додаткові перспективи для розвитку нашої співпраці з усіма країнами світу, в тому числі з Японією», – повідомив Кожара на брифінгу після переговорів з японським колегою. Міністр зазначив, що євроінтеграція залишається пріоритетом України, однак співпраця з країнами Таможенного союзу для Києва має стратегічний характер, адже на сьогоднішній день це «торговельний партнер номер один».

Між тим в Москві ніби не помічають однозначної позиції Києва і намагаються обговорювати плюси і мінуси варіантів інтеграції, тоді як насправді варіантів майже не залишилося. Дмитрій Медведєв заявив вчора, що сторонам можна було б обговорити «всі плюси і мінуси цих або інших проєктів». «Я пропоную і вам з вами, і нашим колегам, віце-прем'єрам, членам делегацій, експертам поговорити про юридичні, організаційні і економічні наслідки підписання Україною угоди об асоційованій членстві з Євросоюзом, а також про можливості і наслідки, які пов'язані з членством в Таможенному союзі і майбутнім Євразійським економічним союзом», – повідомив Медведєв.

Але українська сторона прямо заявляє, що їй цікаво обговорювати не «наслідки членства в ЄС», а нарощування обсягів торгівлі. І тут, очевидно, і грає логіка російсько-українського торговельного конфлікту. Сьогодні економіки двох країн явно не готові до масштабної торговельної війни, яка ударить не тільки по Україні, але і по Росії. Не секрет, що російська економіка балансує на межі рецесії, а торговельна блокада України може обернутися для Росії цінним економічним спадом. Вчора Міністерство економічного розвитку РФ вдруге з початку року різко понизило макроекономічний прогноз на 2013 рік: прогноз зростання ВВП зменшено з 2,4 до 1,8%, зростання в промисловості зменшено з 2 до 0,7%, а прогноз по інвестиціям в основний капітал зменшено з 4,6 до 2,5%.

[http://www.ng.ru/economics/2013-08-27/4\\_azarov.html](http://www.ng.ru/economics/2013-08-27/4_azarov.html)

### **Опозиція: День Незалежності «для галочки»**

*Мілан Леліч, Журнал "Український тиждень"*

Через небажання опозиціонерів без особливої потреби напружуватися наприкінці літа їхні заходи на День незалежності не вразили своїм масштабом.

«Єдиного кандидата в п'ятнадцятому році ми десь так само обиратимемо: один плаває, інший на мотоциклі їздить, третій квіти покладає», – іронічно підбила одна з функціонерок «Батьківщини» підсумки акції своєї партії до Дня Незалежності. Обіцянки провести в Києві спільну опозиційну акцію 24 серпня, в рамках кампанії «Вставай, Україно!», дані на



сумнозвісному мітингу 18 травня (після якого Україна дізналась, хто такий Вадим Тітушко), виконані не були – кожна з трьох опозиційних сил святкувала Незалежність окремо і не дуже масштабно.

Найочевиднішою видавалась версія про те, що трійка опозиційних лідерів вже досить відкрито почала готувати свої президентські кампанії – перспективи висунення єдиного кандидата досить примарні, отже Яценюк, Кличко та Тягнибок потроху мають починати «відстоюватись» один від одного і грати власні окремі партії. Втім, як з'ясував Тиждень.ua, таке пояснення якщо й мало місце, то відіграло не головну роль. Провести потужну спільну акцію опозиції завадила скоріше елементарне нехлюйство та небажання зайве напружуватись після літнього відпочинку.

Тож спільної акції у Києві насправді серйозно ніхто й не планував, і ба більше, до неї не готувався. Зрозуміти опозиціонерів можна – проводити масштабні заходи цьогооріч саме на День Незалежності нагальної потреби не було. Позаминулого року 24 серпня припало на розпал судового процесу проти Тимошенко, невдовзі після її арешту – опозиція мусила мобілізуватись, мали місце навіть досить серйозні сутички з міліцією. Минулого року День Незалежності ознаменував початок активної фази парламентської кампанії – тож і заходи були спільними й масовими. Натомість у найближчі місяці якихось подій, що вимагали б масових народних виступів, не планується. Окрім можливого підписання Угоди про асоціацію, але на цю подію українська опозиція вплинути майже не може (протестні акції за звільнення Тимошенко де-факто не приносять жодної користі).

«Батьківщина» від початку планувала символічно відсвяткувати День Незалежності в географічному центрі України, який знаходиться у Шполянському районі Черкаської області, де встановлено відповідний знак. Але за декілька днів до свята знак раптом знесли, майданчик довкола нього огородили парканом і, схоже, підготувалися до будівельно-відновлювальних робіт. Святкувати біля будівельного паркану опозиція резонно не захотіла, тим більше, в Київ за такого варіанту взагалі залишався без «біло-сердечних» масових заходів. Втім, відповідальний за організацію подібних акцій столичний партактив чомусь дізнався про неї лише увечері 22 серпня, тож часу на підготовку і мобілізацію було замало.

По самій акції це добре відчувалось – щонайбільше тисяча з гаком активістів (значно менше, ніж в попередні роки) швидко промарширувала від Михайлівської площі до парку Шевченка, принагідно поклавши квіти до пам'ятника Михайлові Грушевському. Єдиний інцидент мав місце посеред маршу – декілька міліціонерів образились на великий банер із відомим зображення президента України з червоною цяткою на лобі та зламали деревця, на яких тримався банер. Згодом його взагалі поцупив невідомий, найімовірніше, правоохоронець в штатському. Декілька молодих хлопців-опозиціонерів погнались за ним, але крадій зміг «загубитися» серед старих київських вуличок. Опозиційному маршу ці інциденти ніяк не завадили. Виступи лідерів біля пам'ятника Шевченку теж були нетривалими та досить стандартними, вся акція сумарно зайняла рівно одну годину.

Компенсувати невелику чисельність акції візуально мали розгорнуті активістами величезні прапори України та Євросоюзу – однак картинка все одно не вражала. Втім, соратники «Батьківщини» по опозиції взагалі відмовились від масових заходів у Києві – «Свобода» провела зустрічі з жителями столичних районів, а Віталій Кличко у розвиток свого «маскулінного» політичного іміджу покатався з байкерами на мотоциклі.

Старт нового політичного сезону, який очікувався 24 серпня, відкладається до 3 вересня, початку нової сесії Верховної Ради. Поки що ж чимало нардепів, як дізнався Тиждень.ua, відправились у теплі краї догулювати свої відпустки.

<http://tyzhden.ua/Politics/87780>

## **Рекламу лишают свободы передвижения** *Вероника Гаврилюк, "КоммерсантЪ" (Украина)*

Рекламу на транспорте могут запретить. В парламент внесли законопроект, в котором предлагается ввести это ограничение, чтобы улучшить внешний вид транспорта, а также снизить количество ДТП. Однако в профильном комитете не считают внесение таких изменений необходимым.

Всю рекламу на городском электро- и автотранспорте необходимо запретить, считает первый заместитель главы комитета по вопросам транспорта и связи народный депутат Константин Бондарев ("Батькивщина"). Законопроект с такими предложениями он внес в Верховную Раду во вторник. "Ко мне поступили жалобы от жителей Киева и области относительно большого количества рекламы на общественном транспорте", — пояснил он.

Реклама на транспорте может быть причиной ДТП, так как она отвлекает внимание участников дорожного движения, говорится в пояснительной записке к документу. Правда, доказательств этого утверждения господин Бондарев привести не смог. А в официальной статистике ГАИ реклама не входит в перечень основных причин аварий (на первом месте среди них — превышение скорости и нарушение правил маневрирования). Кроме того, реклама портит внешний вид самого транспорта. "Сейчас наружная реклама нанесена так, что остается свободным только лобовое стекло водителя", — утверждает автор законопроекта. В действующих правилах рекламу запрещено наносить только на стеклянные поверхности транспорта, если она мешает беспрепятственному обзору из салона.

Примечательно, что в законопроекте сделано исключение для рекламы в метро. Константин Бондарев пояснил это тем, что жалобы якобы не касались метрополитена. При этом именно на рекламу в метро приходится около 60% всей транспортной рекламы, отмечает глава координационного совета Ассоциации наружной рекламы Украины Артем Биденко. По данным Всеукраинской рекламной коалиции, в 2012 году объем транспортной рекламы (включает не только подвижной состав, но и рекламные конструкции на путепроводах, мостах, а также рекламу в зданиях вокзалов и аэропортов, в вагонах поездов и тому подобное) составил 120 млн грн. Запрет в случае его введения отразится и на поступлениях в бюджеты городов. Например, в Киеве поступления от рекламы на транспорте в прошлом году составили около 150 тыс. грн.

За последние пять лет это первая инициатива полного запрета наружной рекламы на транспорте, отмечает господин Биденко. По его мнению, причины для этого надуманные. "Например, в ЕС, где достаточно жесткие ограничения для рекламы, ее размещение на транспорте никто не запрещает. Более того, реклама на этих носителях обычно самая креативная", — добавляет он.

Поддержат ли законопроект в парламенте — пока также под вопросом. "Я обсудил этот документ с народными депутатами из других фракций и в профильных комитетах. Они относятся к этой инициативе положительно. Думаю, что законопроект будет принят", — заявил господин Бондарев. Но первый заместитель главы комитета Верховной рады по вопросам свободы слова и информации Елена Бондаренко (Партия регионов) утверждает, что с представителями ее комитета этот документ не обсуждали. По ее мнению, существующих ограничений на размещение наружной рекламы на общественном транспорте достаточно. "Я считаю, что у нас причиной ДТП является не реклама на транспорте, а невнимательность водителей, которые позволяют себе, например, говорить по мобильному телефону или курить за рулем. Говорить о вине рекламы в ДТП — это то же самое, что обвинять вахтершу общежития в том, что студентка забеременела", — отмечает госпожа Бондаренко. По ее словам, она будет голосовать против принятия этого законопроекта.

<http://www.kommersant.ua/doc/2264276>



**Павло Розенко: «Переговори Путіна з Кличком - це чутки»***Главком*

Напередодні старту нового політичного сезону безперечними лідерами українського інформаційного поля є теми саміту у Вільносі, президентських виборів 2015 року, виборів до Київради та митної війни з Росією. І якщо деякі політичні сили, не зважаючи на період відпусток, встигли заявити про свої позиції з цих питань, то «УДАР» зберігає обережність в оцінках і заявах. Віталій Кличко лише натякнув на своє бажання висунутися у президенти, однак не приїхав на сесію нелегітимної Київради. Що ж стосується конфлікту з РФ, то він лише обмежився заявою про те, що такі кроки покликані перешкодити підписанню Угоди про асоціацію Україна-ЄС.

Ці та інші теми погодився розкрити народний депутат фракції «УДАР» Павло Розенко.

*Віталій Кличко принаймні двічі за останній час давав зрозуміти, що планує висувати свою кандидатуру на президентських виборах 2015 року. Це його остаточне рішення?*

Давайте будемо відверті: президентська виборча кампанія в Україні фактично вже стартувала. Півтора року залишилося до виборів і очевидно, що всі основні політичні сили вже починають думати, що буде у 2015-му, у якому форматі хто буде виходити, з ким. Очевидно, що «УДАР» не є винятком. Ми за останній рік стали вже одним з основних гравців на політичній мапі України. Ми вперше у своїй історії зайшли до Верховної Ради, маємо одну з найбільших фракцій, тому «УДАР» буде брати активну участь у президентських перегонах. Єдине, що залишається питання – у якому форматі? Чи маючи свого кандидата, чи підтримуючи когось іншого? Але це, безумовно, питання не сьогоднішнього дня.

Щодо заяв Віталія Кличка. Я би все-таки відштовхувався не від тих різноманітних інсинуацій в ЗМІ з посиланнями на невідомі джерела, а для розуміння позиції Віталія Кличка брав його заяву на Конгресі українців у Львові. Там дуже чітко розставлені всі акценти. Суть її полягає у тому, що, по-перше, має бути висунутий такий кандидат від опозиційних сил, який в першу чергу може перемогти Януковича. По-друге – Кличко, як один з найбільш потужних опозиційних лідерів, сьогодні, безумовно, розглядає питання висунування у президенти, але остаточне рішення буде приймати за наслідками переговорного процесу. Крім того, за кандидатом у президенти має стояти не лише партійна підтримка, а і більш широка, в тому числі інститутів громадянського суспільства, громадських організацій, лідерів суспільної думки і т.д.

З іншого боку, мені дуже приємно, навіть не зважаючи на те, що я є членом команди, і у політиці з 89-го року, що ця його заява є заявою не просто політика, а державного діяча, для якого інтереси держави вже стають на перше місце, переважають над власними дрібними амбіціями. Адже сьогодні що важливо і для держави, і для кожного громадянина України? Усунути Віктора Януковича з посади президента, щоб у 2015 році країною керувала інша людина.

*Як партнери по опозиції відреагували на заяви Кличка?*

З партнерами по опозиції у нас йде постійний щоденний діалог. В тому числі і щодо формату участі опозиційних сил у президентській кампанії. Була висловлена спільна позиція, підписаний спільний документ про те, що щонайменше у другому турі буде зроблена ставка на єдиного кандидата від опозиції. Наша індивідуальна позиція полягає у тому, і наші очільники цю думку неодноразово висловлювали, що все-таки в інтересах України і з точки зору досягнення позитивного результату було б необхідне погодження спільного кандидата вже в першому турі президентських виборів. Такі сподівання у нас є, щоб оцей парад амбіцій, який супроводжує кожного лідера і їх команди, був подоланий шляхом праймеріз, рейтингування, вивчення суспільної думки або в інший спосіб ще до першого туру. Потрібно визначити найпотужнішого кандидата, який зможе перемогти Віктора Януковича.

Але ж ви розумієте, що, скажімо, Яценюк навряд чи так просто відмовиться від можливості поборотися за найголовніше крісло в державі. А якщо ще якимось дивом (нічого не можна виключати) у виборах візьме участь Тимошенко...

Я все-таки вірю, що в такого роду високій політиці працюють люди досвідчені, з розумінням. Зараз, безумовно, кожен хоче «засвітити» себе, засвідчити свою позицію, продемонструвати, чому він є найкращим, найперспективнішим, але я переконаний, що коли прийде «час Х» - усі ці власні амбіції відійдуть на другий план. Всі розуміють чудово, що єдиний шанс для України – це у 2015 році змінити не лише одну персоналію Віктора Януковича, а зламати через коліно оту систему монополізації політики, економіки, яка сьогодні вибудовується в державі. Що потрібно знищити отого спрута, який сьогодні охоплює з кожним днем все більше й більше усі сфери суспільного життя України. Я переконаний, що наслідком відмови від власних амбіцій стане бажання узгодити єдиного кандидата до першого туру виборів.

*А Кличко буде готовий зняти свою кандидатуру на користь того самого Яценюка чи ні?*

Єдине, що можу ще раз висловити впевненість у тому, що лідерам опозиційних сил вдасться знайти згоду. Але це, як я вже казав, питання не сьогоднішнього дня, переговори тривають. Не варто торпедувати зараз це питання, намагаючись знайти якісь шпаринки протиріч між опозиційними силами.

Якщо все ж говорити про новий політичний сезон, то ми повинні в першу чергу сконцентруватися на вирішенні питань, які на нас чекають восени. Це не старт виборчої кампанії, це не думка про 2015 рік. Перед нами стоять два головні завдання: саміт у Вільнюсі і спрощення візового режиму між Україною і ЄС.

*Соціологія показує, що Кличко має чудові шанси перемогти на виборах мера Києва. Чому б йому не спробувати отримати для початку синицю у руці, а вже потім претендувати на журавля?*

Знову-таки, ми починаємо обговорювати якісь гіпотетичні сценарії на тему того, що могло би бути, якби сталася та чи інша подія. В даному випадку чому цей сценарій гіпотетичний? Тому що ми сьогодні бачимо реальну картину: більшість у Верховній Раді і взагалі влада робить усе для того, щоб вибори у місті Києві не були призначені – ані київського міського голови, ані Київради. Бо всі сьогодні чудово розуміють, і усі рейтингування, що проводяться у Києві, показують: Попов як прийшов з рейтингом приблизно 12-15% за рахунок своєї приналежності до партії влади – ось так він і залишається. Він не може довести свою ефективність на посаді міського голови...

*Швидше, навпаки.*

Так, Попов навпаки своїми діями і своєю бездіяльністю показує, що таким великим містом керувати не здатен. Він не може вибратися зі свого розуміння обов'язків мера Комсомольська. Він не бачить проблем, він не хоче їх бачити, він не має діалогу з киянами, і як наслідок – кияни йому не довіряють. І Партія регіонів це бачить, а іншого кандидата в них нема. Очевидно, що для них в технологічному плані показувати поразку партії влади у столиці напередодні президентських виборів – є вкрай небезпечно. ПР і влада зокрема чітко знають, що опозиція може вчитися на своїх помилках. У нас є конкретні приклади здатності домовлятися по персоналіям – як не було важко, але це все-таки було зроблено на деяких округах під час виборів до парламенту. І ми домовимося, я переконаний, про єдиного кандидата від опозиції в місті Києві. Тому у влади немає можливості розпорозити опозицію, і влада буде робити все можливе для того, аби вибори в Києві не відбулися щонайменше до 2015 року.

*Чому «УДАР» був такою малою кількістю прихильників представлений під час пікетування Київради 19 серпня? Чому не приїхав сам Кличко?*

Мені здається, що це певний суб'єктивний погляд. Що стосується Києва, то кияни, думаю, бачать чітку, однозначну, послідовну позицію фракції «УДАР» щодо ситуації у столиці. Перше: ми піднімали, піднімаємо і будемо піднімати питання щодо призначення дати виборів. Друге: ми зареєстрували ініціативи, пробивали і будемо пробивати питання щодо єдиного центру керування Києвом – щоб все-таки посада міського голови була об'єднана з посадою

голови Київської міської адміністрації. Щоб містом керував не призначений чиновник, а щоб Києвом керувала обрана самими киянами особа. Третє: ми маємо абсолютно чітку і ясну позицію щодо нелегітимності подальшого існування і проведення засідань Київської міської ради. Тому на всіх етапах, починаючи від коментарів і заяв і до конкретних дій щодо недопущення проведення нелегітимної сесії, наша фракція у Київській раді і у фракція у парламенті відстоюють єдину позицію.

*Якщо вже ми заговорили про проблеми Києва, то прокоментуйте, будь ласка, скандал із забудовою скверу на Березняках по вулиці Серафимовича. Засновником фірми-забудовника був «УДАРівець».*

Партія цю ситуацію оцінює однозначно. Депутати фракції «УДАР» - в першу чергу це і депутат Київської ради Андрій Странніков, і народний депутат Віктор Чумак - не просто підключилися з першого дня виникнення конфліктної ситуації на Березняках. Вони були в центрі подій там. Для мене особисто ситуація є цілком зрозумілою: сьогодні жоден представник «УДАРу» не має жодного стосунку до структури, яка начебто веде незаконну забудову по вулиці Серафимовича. Десь, колись, якось – можливо. Але наскільки я розумію – з 2005 чи 2007 року всі стосунки з цією фірмою припинено.

Можливо, це була свідомо провокація. Знаючи про те, що колись був зв'язок представника «УДАРу» із фірмою-забудовником, просто хтось у розпал протистояння почав активно дискредитувати нашу політичну силу.

*Як ви оцінюєте митну війну з Росією? Що це – спроби зірвати підписання Угоди про асоціацію з ЄС чи підготовка до виборів 2015 року?*

У цієї проблеми є кілька аспектів. Перш за все треба чітко сказати про те, що це є реакція. Реакція на те, що восени нас чекає найбільш визначальна для майбутнього України подія. Це саміт у Вільнюсі. Ми бачимо, що фактично українське суспільство вже зробило свій вибір. І все більше й більше людей, за результатами всіх соціологічних досліджень, підтримують прямування України до ЄС. Влада, бачачи це і розуміючи суспільні настрої, під тиском суспільства, під тиском опозиційних сил, які фактично є провайдерами європейських устремлінь українського народу, потроху-потроху, але намагається реалізувати цей суспільний запит.

Безумовно, Росія має свій національний інтерес, своє бачення політичних впливів на пострадянському просторі – і буде робити все, щоби Україну від цього вибору відвернути. Фактично Росія відстоює свою ідеологію.

Мені не зрозуміла реакція Азарова. Спочатку зробити вигляд, що нічого не відбувається, а потім на Кабміні звинуватити в усьому своїх же, українських виробників.

*Які адекватні кроки можливі у відповідь?*

Мені здається, що для того, аби Росія остаточно зрозуміла, що Україна планує європейський інтеграційний напрям, доречно було б офіційно припинити участь у структурах СНД.

Проблема у цій ситуації полягає в тому, що Росія бачить неоднорідність української влади, що українська влада хитається. Вона (влада – ред.) з одного боку розказує про необхідність європейської інтеграції, з іншого – про необхідність інтеграції до Митного союзу. А коли є такі-от метання зі сторони в сторону – є можливість для тиску на Україну. І давайте говорити відверто: у Росії є своє лобі в Україні на найвищому державному рівні.

*Кучма у свій час усе ж якось ухитрявся зі своєю багатовекторністю лавірувати, проскакуючи між краплями.*

Кучма умудрявся, але так близько до Європи, як сьогодні перебуває Україна напередодні саміту, ми ще ніколи не були. І Росія чудово розуміє, що якщо вона втратить оці два-три місяці, то Україна вийде з її сфери впливу. Саме тому активізуються усі відповідні сили в Україні.

Росії є на кого тиснути. Я особисто вважаю, що фактичним представником інтересів Росії в Україні є прем'єр-міністр Микола Азаров. Він ментально там. Це чиновник колишнього Радянського Союзу, цієї системи управління. Йому зрозумілий той ринок і принципи, за якими

він працює. Йому неприємні всі ці розмови про демократію, про вільний ринок, про економічну свободу і свободу взагалі. Тому ми бачимо з одного боку тиск Росії, а з іншого боку – вже неприкриту активізацію «п'ятої колони» в особі Віктора Медведчука зі своїм «Українським вибором» та Компартії України.

Але в цій ситуації, на мою думку, можна поставити пам'ятник тій людині, яка порадила Путіну зробити ставку на Медведчука. Медведчук має надвисокий антирейтинг, при тому, що в його розкрутку вкладені величезні кошти. Зі різними соціологічними даними, персональний рейтинг Медведчука не перевищує 1-1,5%. І чим більше Медведчук буде з'являтися разом з Путіним, чим більше буде розмов російської влади про те, що єдина сила, яка представляє Росію в Україні, це Віктор Медведчук – тим менше шансів на інтеграцію з Росією, на входження в Митний союз лишається.

З цієї точки зору добре, що до захисту російських інтересів підключилася КПУ. Партія, яка за півроку довела свій рейтинг з 12% до 3%. Ставка на ці дві сили абсолютно руйнує надії Росії на повернення України в сферу своїх впливів.

*Ходили чутки, що Путін проводив переговори з Кличком на предмет того, щоб зробити на нього ставку під час президентських виборів. Чи правда це?*

Це чутки. По-перше, «УДАР» від початку свого створення абсолютно чітко себе позиціонує і у програмі, і у риторичі як про європейську партію. Для нас дуже важливі нормальні стосунки з Російською Федерацією, адже не можна отак взяти всю територію України з її жителями і перенести кудись в центр Європи, подалі від російського кордону. Акцент треба робити на встановленні нормальних двосторонніх стосунків з Росією, без намагання нав'язувати Україні будь-яких форм інтеграції чи обмеження самостійності у прийнятті рішень.

Мені здається, що нинішня стратегія Росії щодо нас побудована на якихось хибних тезах. Митний союз – це з одного боку ілюзія відновлення СРСР, а з іншого відновлення економічних зв'язків, кооперації, співпраці між колишніми братніми республіками. І от зараз Росія своєю митною війною фактично руйнує свій же принцип.

<http://glavcom.ua/articles/13459.html>

## **Нардеп Валерій Лунченко -молодий та «зелений»** *7днів.info*

Останнім за номером, але далеко не останнім за депутатською активністю в нашій серії матеріалів про роботу закарпатських народних обранців у парламенті, йде нардеп Валерій Лунченко.

Молодий депутат (в жовтні йому виповниться 31 рік) виник на політичному горизонті зовсім несподівано і зробив блискавичну кар'єру від очільника районної організації партії «Фронт змін» до народного депутата від цієї ж політичної сили. Причому, народним обранцем Лунченко став не в мажоритарному окрузі, а завдяки достатньо високому місці у виборчому списку. Тобто партія таким чином оцінила його вклад у власний розвиток та побачила перспективи молодого політика в парламенті. Цей шлях був пройдений буквально за два роки.

Ми не будемо повторювати непідтвержені чутки про підклимні мотиви просування хустянина й керуватимемося лише відкритою інформацією. А судячи з неї, Валерій Лунченко, незважаючи на юний, як для нардепа, вік, в політику та законотворчу діяльність поринув із головою.

Буквально з перших днів. Вже знаючи, що став недоторканим Валерій Лунченко, «кинувся на амбразури» у рідному Хусті, захищаючи перемогу в окрузі Павла Балоги, коли тамтешній ОВК взявся скасовувати результати на дільницях, де найменший Балога переміг. Тоді результат відстояли, а Лунченко різко зарекомендував себе в ролі активного опозиціонера. До речі, ані «Фронт змін», ні «Батьківщина» тоді не зробили жодного руху на захист «брата-3». Лунченко діяв самостійно. Чи не в останній раз. З того часу Валерій Валерійович демонструє партійну дисципліну й діє виключно в руслі генеральної лінії як ФЗ, так і, після злиття,

«Батьківщини. Про це можна судити, зокрема й з того, що нардеп не підтримав постанову про святкування Дня Ужгорода. Тому що тоді опозиційні партії прийняли рішення взагалі не голосувати. Політику партії він активно просуває і на своєму акаунті в соцмережі «Фейсбук».

У Верховній Раді Валерій Лунченко став членом комітету з питань аграрної політики та земельних відносин. Ось і перший його законопроект стосувався цієї сфери. 6 березня Лунченко разом з 4 колегами подав на розгляд Ради Проект Закону про садівництво громадян. На думку авторів, «прийняття законопроекту дасть можливість впорядкувати організацію використання земельних ділянок громадян – членів колективного садівництва та земель загального користування садівницького товариства». 13 березня законопроект відправився на розгляд комісії, де й перебуває до сих пір.

Загалом практично вся законотворчість Лунченка припала на березень. В цьому ж місяці він спільно з іншими депутатами подав законопроекти «Про внесення змін до деяких законів України щодо розгляду питання про невиконання народним депутатом вимог закону щодо несумісності депутатського мандата», «Про внесення змін до Закону України "Про оренду землі" (щодо переходу права на оренду земельної ділянки, у разі набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, які на ній розміщені)», «Про внесення змін до Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" (щодо надання фінансової підтримки сільськогосподарським товаровиробникам, які провели будівництво або реконструкцію тепличних комплексів)».

Потім про прямі обов'язки Валерій Лунченко згадав лише 18 червня, коли, у складі групи з 21 депутата, подав на розгляд Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2013 рік" щодо розвитку виноградарської, садівничої та хмелярської галузей.

Доволі активний Лунченко в написанні депутатських запитів. На даний момент їх у нього 8. 3 до Кабміну, 2 – до керівників міністерств та відомств і 3 – до Генпрокуратури. Всі вони були розглянуті відповідними органами. В основному вони чомусь стосувалися Миколаївщини. Кабміну й керівникам міністерств Лунченко надсилав запит щодо вжиття невідкладних заходів з усунення негативних наслідків, які склалися в результаті природних умов та явищ у 2013 році в Миколаївській області.

Лише Кабміну – щодо виділення додаткових коштів з Державного бюджету для фінансування витрат на електроенергію з метою зниження вартості послуг з подачі води на зрошення Управління каналів Інгулецької зрошувальної системи.

Генпрокуратурі - щодо вжиття Генеральним прокурором України необхідних заходів та взяття під особистий контроль з метою об'єктивного та неупередженого розслідування брутального злочину, скоєного проти мешканки селища міського типу Врадівка Миколаївської області 29-річної Ірини Крашкової і захисту її конституційних прав, а також ініціювання звільнення з посади прокурора Миколаївської області.

А також щодо здійснення перевірки фактів причетності голови Миколаївської обласної державної адміністрації Миколи Круглова та працівників органів внутрішніх справ під час рейдерського захоплення агрофірми Товариство з обмеженою відповідальністю "Агрофірма Корнацьких".

Також нардепа цікавили гуманітарна допомога та надання медичної допомоги жінці з Тернопільщини.

Щодо відвідування засідань парламенту, то Валерій Лунченко не проявив себе як дуже старанний працівник ради. Так, він десять разів не реєструвався під час електронної реєстрації у парламенті (всього їх було 43). Пропустив він також 5 письмових реєстрацій з 47.

Зауважимо, до речі, що погане відвідування засідань – спільна проблема практично всіх нардепів із Закарпаття, що дещо дивує. Оскільки більшість з них вийшли з бізнесу, ризикнемо припустити, що на своїх підприємствах вони навряд чи терпіли б подібні прогули. Однак до себе, виходить, ставлять значно менші вимоги.

Наразі важко робити припущення, як Лунченко проявить себе в майбутньому. Складається враження, що його початковий запал дещо згас. Втім, воно цілком може бути

помилковим і Валерій Валерійович ще проявить себе як активний борець та законодавець. Побачимо.

<http://7dniv.info/%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8/40310>

## Блоги

### Олег Царев: «Интеграция в Евросоюз: ложь или заблуждение украинских экономистов?»

*lb.ua*

Советник президента России Сергей Глазьев, отвечающий за евразийскую экономическую интеграцию, заявил о возможной отмене режима свободной торговли с Украиной. Изучением этого вопроса уже занимается Евразийская экономическая комиссия. Такой, по словам советника Путина, может быть реакция на подписание Украиной соглашения об ассоциации с ЕС. Если прогнозы Глазьева будут реализованы, это может стоить украинской экономике до 1,2% ВВП в год! Но позитивный эффект от создания зоны свободной ЕС перекроет эти потери, полагают украинские экономисты. Удивляет непрофессионализм украинских экономистов! Если следовать их логике, то подняв цену товара на двадцать процентов, продавец теряет двадцать процентов рынка, подняв на пятьдесят процентов, - теряет пятьдесят процентов. О том, как планировать долю рынка в зависимости от цены, знают даже студенты-первокурсники. В другом случае, журналисты вместе с экономистами отнимают убыток украинских поставщиков от введения Россией пошлин от ВВП - и получают новый ВВП.

Глупость полная и дремучая, а может, и преступная! Вот, например, продукция украинских сельхозпроизводителей в среднем, после уплаты пошлины европейскими поставщиками в России, получается на четыре процента дешевле. Очевидно, что при уплате украинцами такой же пошлины как платят европейцы, в среднем 9,4% украинцы получают в России цену на шесть процентов выше, чем их конкуренты, и практически полностью теряют рынок.

Во-первых, выход из ЗСТ - это суверенное право Украины. Во-вторых, исключение стороны из ЗСТ не предусмотрено действующей договорной базой. В-третьих, это не выгодно ни Украине, ни России, ни другим участникам договора— Валерий Мунтян, правительственный уполномоченный по вопросам сотрудничества с РФ

Нашим производителям невозможно конкурировать на равных с европейцами, у которых очень дешевые деньги (кредиты), есть всевозможные дотации. Такая же ситуация будет и по другим товарным позициям... Для того, чтобы точно посчитать потери нашего экспорта в случае выхода Украины из договора о свободной торговле, надо считать по каждой товарной группе отдельно. Но уже сейчас понятно, что из восемнадцати миллиардов долларов оборота по России и пяти миллиардов по Беларуси и Казахстану наши потери в целом по странам Таможенного союза (ТС) могут лежать в диапазоне между пятнадцатью и двадцатью миллиардами. Это значит, что при таком сценарии сальдо внешней торговли уменьшится на такую же сумму...

В результате, безусловно, курс гривны удержать не получится. Закроются те предприятия, которые выпускают продукцию для стран ТС. Если после развала СССР закрылось около половины предприятий, работавших до развала, то после выхода из зоны свободной торговли со странами ТС из оставшейся половины может остаться еще половина. Уменьшатся, соответственно, в этой же пропорции и платежи в бюджет. А это значит, надо будет или сократить в два раза количество бюджетников, или уменьшить им заработную плату в два раза!

При открытии Польшей своих рынков Евросоюзу Польше списались долги в размере шестнадцать миллиардов долларов, при этом падение производства достигло на первом этапе тридцать восемь процентов! Причем Польша-то вступала в Европейский Союз, то есть с



минусами получала и плюсы. А Украина получит только минусы. Причем как минусы от открытия рынков ЕС, так и минусы от закрытия рынков стран ТС.

[http://blogs.lb.ua/oleg\\_tsarev/222244\\_integratsiya\\_evrosoyuz\\_lozh.html](http://blogs.lb.ua/oleg_tsarev/222244_integratsiya_evrosoyuz_lozh.html)

**Андрій Шевченко: «Телебачення бананової республіки»**  
*pravda.com.ua*

"Світ навиворіт: Індія" (1+1)... "Назад в ССРСР" (ICTV)... "Уральские пельмени" (Новий канал)... Це все – зі святкової телепрограми на День незалежності України.

А як би Ви привітали свого глядача з головним святом країни, якби Ви керували телеканалом в Україні?

Спланували би святкові марафони? Пошукали би хроніку 1991? Показали би українську документалку? Поставили би в ефір шедеври українського кіно? Відзняли би концерт української музики?

Примітивно мислите! Навіщо морочитись із власним виробництвом? Український телевізійний менеджер віддає перевагу перевіреному і безпрограшному другосортному ширпотребу – російському і (для годиться!) західному.

Є ще, звичайно, і кінопоказ! "Інтер" поставив на сьогодні "Мамину любовь" ("Кинокомпания "Русское" представляет...") і "Когда на Юг улетят журавли" ("мелодрама, Россия"). "1+1" постібався на країною і другий вечір показує американський бойовик "День незалежності". "ТЕТ" показує "Омен" про сина сатани. СТБ знайшов свіже програмне рішення – "Д'Артаньян і три мушкетери". Плюс – на додачу – "Время любить" (1-4 серії, "мелодрама, Россия").

Але всіх перевершив ICTV! ЖОДНОЇ програми до Дня незалежності! Зате вечір просто зоряний: починаючи з 19:00 – чотири підряд російських фільми. Тільки встигайте добирати поп-корн або підрізати сала – про "МММ", про Ніколая, який ховається від "тюремних подельників", про російську роту в Дагестані. А окрасою вечора для кожного українського патріота має стати скандальний імперський "Август. Восьмого" – про те, як Москва ставить на коліна "оборзевшую" Грузію.

Хто би міг уявити, що День незалежності в українському ефірі витягуватимуть лише "5 канал", який готує спеціальний ефір на вечір, та... "Інтер", який "відмарафонив" 7 годин зранку, а ввечері транслюватиме концерт українських співаків на Майдані?!

Всі інші залишили глядача наодинці з нафталіновим офіціозом Януковича!

Що це? Байдужість менеджерів? Помилка програмних служб? Чи свідомий курс на люмпенізацію глядача і на здачу нашого ринку?

Шановні керівники українських телеканалів!

Я не сторонник підказувати професіоналам, як верстати ефір і як завойовувати рейтинги...

Але хіба не очевидно, що День незалежності України – це один з небагатьох шансів розірвати замкнений круг залежності від російського ефірного сміття і від західного ширпотребу?!

Ви так часто жалієтеся на те, що так важко привчити глядача дивитися українське... Що український продукт важко продавати... Що вимушені ставити двомовних ведучих... Що на російських професіоналів попит більший, ніж на українських...

Не дивуйтеся! Щоб український телевізійний ринок перетворився просто на рекламний додаток для російського, не треба ні митних воєн, ні Путіна з Глазєвим, ні інших хитрощів. Український телеменджент все зробить сам!

А глядач? Переживе! А якщо дуже захоче побачити щось серйозніше, або – страшно сказати! – патріотичніше, нехай почекає 12 червня. Тоді йому добре розкажуть і покажуть, як треба любити свою країну – на московських каналах, у День Росії!

## Телебачення і радіомовлення

### Росія та Україна намагатимуться не допускати проблем на митниці для імпортерів

*УТ-1, Підсумки дня*

Не допускати проблем на митниці для імпортерів намагатимуться Росія та Україна. Про це у Москві домовилися Микола Азаров та Дмитро Медведєв. Прем'єри зустрілися у замиській резиденції російського глави уряду. Обговорювали перспективи економічних відносин. Зустріч віч-на-віч тривала майже дві години. Потім було засідання у розширеному складі за участю членів урядів.

Детально про результати перемовин не оголошували. Відомо, що сторони зосередились на пошуку можливих шляхів взаємодії двох держав у контексті майбутнього підписання Україною Угоди про асоціацію з ЄС. Утім ще до початку розмови її головною темою Микола Азаров назвав відновлення обсягів українсько-російського товарообігу. Водночас, Дмитро Медведєв заявив, що їх у першу чергу цікавлять наслідки приєднання Києва до різних митних об'єднань.

Дмитро МЕДВЕДСВ, голова уряду Російської Федерації: Я предлагаю и нам с Вами, и нашим коллегам вице-преьерам, членам делегаций, экспертам поговорить о юридических, организационных и экономических последствиях подписания Украиной соответствующего соглашения об ассоциированном членстве с Евросоюзом, а также - о тех же самых возможностях и последствиях членства в Таможенном союзе.

Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: Те проблемы, которые у нас существуют, каким образом их решить с тем, чтобы выйти на те параметры торгово-экономического оборота, о котором наши президенты договорились, о котором мы с вами говорили. Словом, я убежден, что при наличии желания с двух сторон, а такое желание есть, я уверен, мы сможем найти и обсудить все те вопросы, о которых вы сейчас говорили.

### В Ужгороді знова сожгли дорогою автомобіль депутата

*Интер, Подробности*

Без свого автомобіля остався депутат горсовета Ужгорода - Михаил Чурило. Накануне вечером он припарковал иномарку у дома. Ночью его 750-ая БМВ сгорела, как спичка. В Закарпатье такое не редкость. Наш корреспондент Марина Коваль утверждает: машины в городе - пылают постоянно. И это своеобразная месть - по-закарпатски.

Марина КОВАЛЬ, корреспондент: Поджоги машин, похоже, стали фирменным стилем во время выяснения отношений в Закарпатье. За последний год только в Ужгороде сожгли несколько автомобилей предпринимателей, депутатов и даже - прокуроров и милиционеров. Сегодня утром сгорела еще одна машина. БМВ депутата гор-совета Михаила Чурило - подожгли ночью, во дворе его дома.

Михаил Чурило, депутат Ужгородского городского совета: Уночі, коли я спав, завдяки сусідам - узагалі мене поставили до відома. Цей підпал ви пов'язуєте з вашою політичною діяльністю? Ні, думаю, ні. У мене є декілька підприємств, у мене металевий бізнес, кофейний.

И его коллега - Виктор Щадей говорит: вряд ли это дело рук политических оппонентов. Чурило - мажоритарщик, и особо активной деятельностью - не отличался.

Виктор ЩАДЕЙ, депутат Ужгородского городского совета: Це чергова епопея цих всіх підпалів і побиттів, і виникає питання - хто більше визначає ситуацію в області - формальні керівники чи ті, хто може вночі організувати побиття, підпал, залякування?

Марина КОВАЛЬ, кореспондент: Михаил Чурило не единственный чиновник горсовета, у которого знаково сожгли машину. Дважды пылало авто заместителя мэра - Юрия Белякова, а в мае этого года прямо на стоянке горсовета под наблюдением камер СБУ и прокуратуры сожгли служебную машину главы департамента коммунального хозяйства. Вот как тогда комментировал инцидент мэр Виктор Погорелов.

Виктор ПОГОРЕЛОВ, городской голова Ужгорода: Цей конфлікт якихось інтересів, він відбувся не на якійсь почві посадовій, а скоріше всього це особисті розрахунки між людьми.

Марина КОВАЛЬ, кореспондент: Поджогами - пытаются запугать недобросовестные конкуренты, уверена депутат горсовета Маргарита Мощак. Ее машины и ресторан поджигали "рекордных" шесть раз! Злоумышленники до сих пор на свободе, хотя их и запечатлели камеры видеонаблюдения.

Маргарита МОЩАК, предприниматель, депутат Ужгородского горсовета: Там видно двоих людей, які проникають на подвір'я через забор, розбивають скло, виливають там трьохлітрову бутилу з-під мінералки з жовтою речовиною, і друга людина кидає, запалює.

Марина КОВАЛЬ, кореспондент: Кто поджигатели - наверняка догадываются все. Но упорно молчат. Так тут в Закарпатье заведено. И пока эта ситуация не найдет правового решения, машины гореть у чиновников и бизнесменов - не перестанут.

### **"Свобода" не пойдет на компромиссы с властью даже ради евроинтеграции**

Никаких компромиссов с властью - даже ради евроинтеграции Украины. Это позиция лидера "Свободы" Олега Тягнибока, которую он озвучил в эфире радио "Свобода".

Олег ТЯГНИБОК, народный депутат Украины, лидер фракции ВО «Свобода»: Ити на компроміс з владою - це злочин. Якщо ця влада щось і робить, то робить у своїх інтересах, а не в інтересах української держави.

В чей огород был брошен камень - Тягнибок не сказал. Но на минувшей неделе Юрий Луценко - лидер общественного движения "Третья украинская республика" - призывал оппозиционеров к временному союзу - с нынешним президентом - ради подписания соглашения об Ассоциации с ЕС.

Юрий ЛУЦЕНКО, лидер общественного движения "Третья украинская республика": Я категорично наполягаю в зовнішній політиці до підписання у Вільності угоди Янукович наш попутник і поки не просохне чорнило під його підписом угоди Україна - ЄС він наш союзник в зовнішній політиці, на другий день як просохне - він знову наш ворог, якого треба перемогти на виборах в 15-го року.

А вот нового американского посла Джеффри Пайетта впечатлило сходство во взглядах - украинской власти и оппозиции - как раз в вопросах евро-интеграции. В этом он признался после встреч с президентом Виктором Януковичем и лидером "Батьківщини" Арсением Яценюком.

"В этих двух встречах меня впечатлила степень совпадения позиций, которую я увидел у украинских политических лидеров относительно их преданности европейскому выбору Украины".

## **Підписання договору про Зону вільної торгівлі з ЄС та співпраця з Митним Союзом підвищать геополітичну роль України**

*УТ-1, Діловий світ*

Підписання договору про Зону вільної торгівлі з Європейським Союзом та співпраця з Митним Союзом - підвищать геополітичну роль України.

Про це заявив Леонід Кожара під час українсько-японського засідання міністрів закордонних справ. За його словами, це дає перспективи розвитку співробітництва України з усіма країнами світу, зокрема і з Японією. Він зазначив, що нині Митний Союз залишається головним торговельним партнером України. При цьому європейська інтеграція для нашої держави є пріоритетним напрямком зовнішньої політики.

Леонід КОЖАРА, міністр закордонних справ України: Це є і політична воля нинішнього керівництва країни, і вимога відповідного закону, який фіксує європейську інтеграцію як пріоритетний напрямок. Наша співпраця з Митним Союзом також має стратегічний характер. І Митний Союз на сьогоднішній день є торговельний партнер номер один для України.

Також Україна і Японія мають намір проводити спільне космічне спостереження за Чорнобильською зоною і Фукусімою. Міністр закордонних справ Японії наголосив: у цьому проєкті залучатимуть техніку обох держав. Українські ракети та японські супутники вимірюватимуть рівень радіації навколо аварійних атомних електростанцій.

## **Олег Тягнибок про вибори, Митний союз, Бубку та бізнес свободівців** *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Гість «Вашої Свободи»: Олег Тягнибок, лідер всеукраїнського об'єднання «Свобода».

Інна Кузнецова: Пане Тягнибок, Ви під час Світового конгресу українців, який минулого тижня був у Львові, критикували діаспорян за те, що вони не зовсім правильно, чи, можливо не зовсім сучасно працюють з Україною. Що треба було б робити діаспорі?

– Дійсно, серйозна подія цього року – це Світовий конгрес українців, який відбувався у Львові. І дуже багато було цікавих зустрічей. І мав честь брати участь у цьому конгресі, виступати перед учасниками цього конгресу.

І я не зовсім критикував діаспору, що вона неправильно працює з Україною. Я лишень делікатно висловив певну свою позицію стосовно того, що, мені здається, діаспора не повинна захоплюватися теперішньою, нинішньою діючою владою. І ні в якому випадку не варто підтакувати цій владі і на якісь певні улесливі, солов'їні слова, які часом можна почути від речників теперішнього бандитського, кримінального режиму, які, очевидно, це роблять через певні політичні свої вигоди, не треба робити висновки. А висновки треба робити з конкретних дій, що робить ця влада.

Мене, наприклад, часом вражає, коли люди з діаспори, які, звісно, намагаються дивитися на ситуацію в Україні зі сторони, десь пробують говорити, що ось є влада і є опозиція, але це все є Україна, не враховуючи того, що ця влада теперішня є абсолютно неукраїнською.

І нам, представникам української, національної опозиції, часом є дуже боляче, коли ми тут твердо входимо у протистояння з цією владою, коли ця влада сьогодні реально знищила парламентаризм в Україні, коли зруйноване повністю місцеве самоврядування, коли будь-які правила стосунків є знищені і зруйновані, перспективи розвитку демократичної держави є дуже малими, і захоплення часом певними діями цієї влади викликають нерозуміння.

– А Ви зараз готові стати тимчасово союзниками влади заради підписання у Вільнюсі угоди про асоціацію? Це те, до чого, власне, закликають і діаспоряни, і Юрій Луценко закликав.

Певні дії режиму Януковича показують, що вони хочуть втриматися на двох кріселках

– Ви вірите в те, що ця влада має намір, щирий і правдивий намір рухатися у Європу? Я думаю, що це не так. Більше того, не тільки заяви, але й певні дії теперішнього режиму Януковича показують, що вони хочуть втриматися на двох кріселках, сидіти на тих двох кріселках. З одного боку, вони нібито декларують євроінтеграційні прагнення, але з іншої сторони, вони цього не роблять.

– Але я запитала у Вас про інше. Не про владу. А запитала про опозицію: чи станете ви тимчасовим союзником влади, аби ухвалити ці рішення?

З тією владою ні на які компроміси, ні на жодні домовленості йти просто неможливо. Якщо вони щось роблять, то вони роблять, виходячи зі своїх інтересів

– Союзниками тієї влади бути неможливо. Йти на компроміс з тією владою – це є просто злочин сьогодні. Тому що якщо ця влада щось і робить, то вона робить у своїх інтересах, а не в інтересах української держави. І коли ми говоримо про стратегічний курс розвитку української держави, ми говоримо про не про владу, не про конкретний режим Януковича, який тимчасово, сподіваюся, є при цій владі, а ми говоримо про Україну загалом.

І мені дуже сподобалося, що під час Світового конгресу українців, про який Ви вже згадували, його голова Євген Чолій у своїй доповіді влучно сказав, що ми звертаємося до європейських держав, які найближчим часом будуть ухвалювати рішення щодо інтеграції України в Європу, і для нас, для українців, надзвичайно важливими будуть вільнюські події, які будуть відбуватися у листопаді, і закликав ці держави ухвалювати це рішення, виходячи з мотивації не того, чи теперішній режим Януковича виконує ці умови, які ставить Європа перед ним, а виходячи з майбутніх інтересів розвитку як Європи, так і України.

Тому я сказав би, що треба розділяти режим Януковича і Україну, українську державу. Тому з тією владою ні на які компроміси, ні на жодні домовленості йти просто неможливо. Якщо вони щось роблять, то вони роблять, виходячи зі своїх інтересів.

– Коли були протистояння у Верховній Раді, навесні, Ви говорили про те, що нинішній склад Верховної Ради не запрацює, найкращим виходом з ситуації були б дострокові парламентські вибори. Рада запрацювала.

*Власне, як Ви бачите перші дні роботи парламенту?*

– Мені тяжко сказати, що ця Рада запрацювала так, як вона мала би працювати.

Суть парламентаризму в чому полягає? У цілому світі є зрозуміло, що парламент створений для того, щоб ухвалювати відповідні закони, тобто які мали б стати правилами стосунків в тій державі. Є влада, є опозиція. Опозиція на сьогоднішній день – це три політичні сили, які мають однойменні фракції, за які проголосувало більше ніж 10 мільйонів людей. Але влада, яка має більшість (не будемо говорити, правдами чи неправдами вони сформували цю більшість, Партія регіонів і комуністи), не враховують і не збираються враховувати думку опозиції. Вони зайняли яку позицію у парламенті? У нас є більшість...

*– Давайте будемо говорити про ту позицію, яку займає ВО «Свобода», а не про владну позицію. Ми покличемо представників влади і будемо запитувати в них.*

– Однозначно. Але що Ви хочете? Щоб я їх не критикував?

– *Я так не сказала.*

– Я навіть не хочу про те думати, що Ви можете мене обмежувати у критиці цієї влади. Вони є бандити, вони є шахраї, вони зруйнували український парламент.

*– Я цього не робила. Але коли вони будуть отут поруч і зможуть Вам опонувати, ми тоді будемо говорити.*

– Я думаю, що можна і про це говорити.

– *Говорити про бандитизм можна тоді, коли є суд.*

– Серйозно? Суд? Давайте поговоримо про українські суди?

– *От! Давайте поговоримо про українські суди.*

– Якщо дозволите, я закінчу свою думку.

Чи можна говорити на сьогоднішній день про те, що парламент може нормально працювати, якщо сама суть парламентаризму в Україні зруйнована? І позиція ВО «Свобода» полягає, власне, виходячи з дій теперішньої влади.

Дивіться, пройшла перша сесія. Півроку! Скажіть, будь ласка, чому жоден із законопроектів, які запропонувала «Свобода», а їх близько двох сотень, навіть не розглядався у парламенті? Чому законопроекти, які пропонує опозиція...

– *Маєте поганих лобістів, очевидно.*

– Та Ви що?! Лобістів?! А в чому Ви називаєте суть лобізму? Тобто що, ми маємо піти на поклон до Партії регіонів, впасти перед ними на коліна і попросити: слухайте, давайте ми вам проголосуємо за якийсь закон, а ви за те проголосуете за наш закон? У тому є лобізм? Та ні!

– *Давайте не будемо обговорювати...*

– Та ні. Це дуже важливо! Це дуже важливо, щоб люди не мали жодних ілюзій, тому що партія влади сьогодні починає сіяти смуту...

– *Люди давно не мають жодних ілюзій стосовно всіх політичних сил.*

– Правильно. От, власне, що партія влади починає сіяти смуту...

– *Маємо запитання радіослухача.*

Слухач: Зараз йде дуже велика суперечка про те, куди ж Україна вступить: у Митний союз чи в ЄС? Якщо завтра Україна підпише угоду з ЄС, а Росія повністю перекриє кордон для українських товарів, що Ви запропонуєте українцям, діаспорянам, тим, що живуть за кордоном, робити разом, щоб Україна могла витримати весь цей тиск?

– Звичайно, що наш шлях – шлях у Європу. Зрозуміло, що шлях в Азію, в яку нас намагаються затягнути так званим підписанням Митного союзу, для України є безперспективним.

Тим більше, що Ви влучно задали запитання про певну економічну вигоду. Ви ж прекрасно, напевне, вже зараз розумієте, що Митний союз – це не є ніяка економічна вигода для України, а, навпаки, це є нова кабала для України, це є не економічний союз, а це є виключно політичний союз. І навіть президент Російської Федерації Путін, вже не приховуючи того, відверто про це говорить, що Росія хоче відродити імперію. Росія не зможе існувати як імперія без того, щоб Україна була під її політичним і економічним впливом. І зрозуміло, для того їм потрібно і підписувати цей так званий Митний союз.

Але будь-яке підписання Митного союзу, що вони не розказували б про величезну економічну вигоду, хоча, я ще раз підкреслюю, це є зовсім не так, для України буде означати закриття дверей до Європи. Тому що вже було чітко сказано європейськими очільниками, що будь-які підписані документи щодо інтеграції України у Митний союз будуть означати неможливість України у подальшому мати співпрацю в межах ЄС.

До речі, сьогоднішній візит прем'єра Азарова до Москви якраз є дуже символічним у тому напрямку, бо, швидше всього, він поїхав радитися, поїхав обговорювати питання, як Україні, як в'юну, пролізти між Митним союзом і ЄС – і там якісь бали отримати, і там якісь бали отримати. Але Росія також, виходячи зі своїх інтересів, розуміє, що їм це є не вигідно – пускати Україну в Європу.

І через те ми повинні мати абсолютно свідомий і чіткий вибір. Якщо ви говорите, чим ми там збираємося допомагати чи що ми маємо намір радити, то нація повинна визначитися у своєму стратегічному виборі. Це навіть не стосується того, чи сьогодні у вас буде хліб на столі, чи сьогодні у вас буде ковбаса і таке інше. Йдеться про завтрашній день. Напрямок розвитку держави.

– *До Вас, до речі, значна кількість запитань.*

*Таке запитання від нашого дописувача: «Пане Олегу, поясніть, чим Ваша партія відрізняється від інших? У Ваших депутатів і у Вас дорогі автомобілі і будинки у той самий час, як народ живе за тисячу, за дві тисячі гривень на місяць. Виглядає, як та ж сама Партія регіонів».*

Тут багато таких запитань.

– Це запитання тенденційне. Це запитання перекручене. Ну, що значить...

– Тоді запитання буде знову ж таки від читачів, від слухачів. Тому що газета «Експрес» писала розслідування. Я думаю, що Ви знаєте про це розслідування. І прохання пояснити, що ж там все-таки відбулося? По-перше, про автомобілі, а по-друге, про будинок на вулиці Ананасній.

– *А що це за будинок?*

– Давайте спочатку про автомобілі. А потім я розкажу про будинок.

– Давайте про те. Що Вас цікавить за автомобіль?

– Газета «Експрес» писала про три автомобілі, один із яких належить, наскільки я зрозуміла, Ігорю Мірошніченку. Звідки гроші у партії на такі автомобілі?

Ми є ідеологічна партія. Фінансування наших заходів в тисячі разів менше, ніж в інших політичних сил



– Давайте почнемо з того. По-перше, ВО «Свобода» – це є політична партія, яка отримала більш як 10% голосів в український парламент. І я думаю, що говорити і обговорювати питання, скажімо, на такому бульварному рівні про фінансування політичної сили виглядає абсолютно смішним.

Зрозуміло, що ВО «Свобода» – це не є політична партія, яка утворена вчора, це є партія, яка існує більше ніж 20 років. І відповідно, політична партія, яка існує 20 років і здобула подібні успіхи як на місцевому рівні, так і на загальноукраїнському рівні, то це є політична сила, яка правильно вибудувала систему фінансування своїх виборчих кампаній і свого існування.

Найважливіше для нас було основне, щоб фінансування нашої політичної сили ми могли утворити і організувати таким чином, щоб ми не були зовсім залежні від будь-кого, хто хоче нами управляти. Зрозуміло, що для нас було дуже важливо, щоб ніякої залежності ні від яких олігархів, ні від яких інших політичних сил як всередині України, так і зовні політичної сили не було.

Через те ще у 2006 році ми створити так звану економічну раду. І в цю економічну раду увійшло багато представників нашої політичної партії або симпатиків нашої політичної сили, які є підприємцями. Це є представники середнього класу, це є представники середнього бізнесу. І в міру своїх можливостей вони, звісно, фінансують нашу політичну силу.

Я хочу, щоб ще слухачі врахували той фактор, що ми є ідеологічна партія. І фінансування наших заходів є навіть не в десятки, воно є у сотні, а то і в тисячі разів менше, ніж в інших політичних сил. Це є важливо. Тому що фінансування нашої політичної сили здійснюють самі члени політичної партії.

Наприклад, один із наших депутатів Олександр Мельник. Він офіційно задекларував (він є успішним підприємцем, займається сільським господарством) близько 20 мільйонів прибутку. Це погано? Звичайно, це непогано...

– Ні, звичайно, дуже добре. Але ми можемо про це достатньо довго говорити. У нас мало часу.

– Я розумію. Але Ви задали це запитання.

– Так.

– І це є запитання, яким спекують. І ця людина, наприклад, як і багато інших людей, вони ж можуть собі дозволити фінансувати нашу політичну силу?

– Можуть.

– Той самий Ігор Мірошніченко, про якого Ви задали, Ваш колега-журналіст...

– Але він – не бізнесмен, він журналіст.

Ігор Мірошніченко не є бідною людиною. Він все декларує

– Чому не бізнесмен? Ви просто не знаєте. Він, крім спортивної журналістики, успішно займається бізнесом. Він займається нерухомістю, він займається будівництвом. Він має своїх партнерів, своїх друзів, з якими він досить давно провадить бізнес. І, відповідно, Ігор Мірошніченко не є бідною людиною. Він є достатньо заможною людиною. І він все це декларує. І, знаєте, коли в час економічної кризи...

– Я зараз не відкриваю декларації Ігоря Мірошніченка, але перевірю пізніше.

– Так, прошу. Прошу, Ви можете перевірити. І Ви можете...

– Стосовно будинку на Ананасній. Я думаю, що Ви читали цю статтю.

– Я, знаєте, всякої дурні...

– Будинок великий. Я просто поруч там живу і бачила той будинок.

– Так що?

– Він не може коштувати 215 тисяч доларів.

– Добре. Я хочу сказати Вам наступне. Коли в час економічної кризи вирішувалося питання про продаж певних об'єктів, то Ви ж розумієте, що ціни на ті об'єкти могли бути

зовсім різними. Ви, напевне, запросіть Ігоря Мірошніченка, він Вам детально розкаже про суть цієї справи. Я про це можу лише поверхово розповісти.

Другий момент. Те, що нам закидають, що ми десь там з кимось, з комуністами співпрацюємо, робимо якийсь бізнес, то це є взагалі повна маячня. Коли бабуся на базарі продає огірки, то вона ж не питається партійності того, хто купує. І коли підприємець Ігор Мірошніченко разом зі своїми партнерами продавав об'єкти нерухомості, і в той час, коли ніхто нічого не купував, то ясно, що він не питався, хто і що і для чого. То є смішно просто.

А коли починають брати якісь певні факти шановані журналісти і перекручувати ці факти...

– Мені потрібно було почути Вашу відповідь.

– То я і відповів.

– Я почула.

– Я і відповів, що це є перекручування, маніпуляція. Це намагання звинувачувати «Свободу» в тому, чим ми не є.

– Просто чим швидше Ви відповісте на такі запитання, тим простіше для людей буде.

– Другий момент – щодо автомобіля, який мусолиться, розкручується і таке інше. Товариство, це вже є просто смішно. Я є головою політичної сили, великої політичної сили, політичної сили, яка має 37 депутатів в українському парламенті, політичної сили, яка ухвалила рішення, що голова партії повинен їздити у безпечному автомобілі, що голова партії повинен їздити в автомобілі, який дозволить йому пересуватися всією Україною.

Я навіть не хочу Вам розказувати і порівнювати з іншими політиками, але я також не є бідна людина. Даруйте, будь ласка, але мені 45 років. Тобто Ви вважаєте, що я за 45 років, будучи більше ніж 10 років депутатом українського парламенту, і депутат має досить велику зарплату, більше того, я походжу не з бідної сім'ї, з достатньо заможної сім'ї...

– Я думаю, що наші слухачі отримали відповідь на питання.

– А тепер наступне. Партія ухвалила рішення, що голова партії має мати саме такий автомобіль, такою маркою автомобіля, до речі, користується переважна більшість, у тому числі і опозиційних політиків.

І тоді один з наших партійців сказав: у мене є такий автомобіль, я можу дати для користування голові партії цей автомобіль. Що є в тому незаконного? Що є в тому поганого? І от, Ігор Мірошніченко, будучи успішним підприємцем, передав мені для користування цей автомобіль. Я ним користуюся.

– Все. Відповідь отримали.

– Просто, що стільки часу такі речі мусоляться! Бо, очевидно, говорять тільки про автомобіль, бо іншого «Свободі» не можуть закинути.

– Закидають і інше.

– Ну, всяку маячню закидають.

– Зараз, до речі, у нас на зв'язку є Оксана Дацаківська, керівник Львівського обласного осередку КВУ. Пані Оксано, місцеві вибори – львівська «Свобода» і мер Садовий мають конфлікт. У чому ж суть?

Оксана Дацаківська: Конфлікт є такий, що міський голова фактично не має політичної сили за собою, яка представляла б його у міській раді. Разом з тим, «Свобода» там має більшість і здатна впливати на прийняття рішень.

Якщо перші два роки ця політична сила прийшла до органів місцевого самоврядування і, скажемо так, розбиралася з повноваженнями самоврядування, при цьому фронт все-таки роботи партії «Свободи» був на Західній Україні, то все воно протікало якось більш-менш гладко. Коли фронт подій перемістився на Київ, багато лідерів «Свободи» поїхало, свободівці зрозуміли, для чого їм дана влада у міській раді, що багато дуже рішень їх обходив міський голова, приймав самостійно, без їхнього впливу, то на сьогоднішній день це фактично розподіл повноважень.

Вони, «Свобода» і Садовий, міський голова, борються фактично за владу у місті. І вже йдеться про старт на наступні вибори місцеві, хто і як буде впорядковувати у місті...

– *А суть конфлікту у чому?*

Оксана Дацаківська: Суть конфлікту? Фактично міський голова певний час був достатньо самостійним у прийнятті рішень. Коли міська фракція «Свободи» зрозуміла, що їх оминають, їхні інтереси ущемляються, їхні бізнесмени, які так само мають бізнес у Львові, не можуть його захистити, бо Садовий не враховує їх...

– Зрозуміло.

*Пане Олеже, як у Львові місцеві ради і «Свобода»? Як будете йти до наступних виборів? І наскільки сильними почуваетесь на місцевих виборах?*

– Достатньо сильно почуваетесь, особливо на Західній Україні. Але мені здається, що особливість цього періоду міжвиборчого полягає у тому, що ми доволі серйозно зміцнилися на теренах центральної і північної України.

Ми вважаємо, що той успіх, який «Свобода» отримала на місцевих виборах у 2010 році, ми реально або наближено можемо зараз повторити в центрі, на півночі і в українській столиці. Тобто це, власне, є наслідок цієї конкретної роботи, у тому числі нашої принципової позиції по дуже багатьох питаннях.

Ви розумієте, будь-які конфлікти, протистояння не тільки у Львові є. Вони ж є і в інших регіонах. Вони ж полягають у чому? Що, наприклад, раніше була певна система, яка дуже чітко працювала на дерибан землі, на розпродаж нерухомості, а тут появляються депутати-націоналісти, появляється фракція «Свобода» і починаємо ставити палиці у колеса отим шахраям, негідникам, які фактично дерибанять народне добро.

І зрозуміло, що і реакція тих людей, які втратили можливість тихо, спокійно тягнути собі у свою кишеню, потім виливається у намагання компрометувати «Свободу» і таке інше.

– *Тепер такі майже блиц-запитання.*

*Сергій Бубка має унікальні шанси очолити найбільшу спортивну організацію світу. Чи підтримуєте Ви Бубку на посаду президента МОК?*

– Незважаючи на те, що Бубка в політичному сенсі вважається так званим «донецьким», але звісно, що це є великий спортсмен, людина, яка для України принесла дуже серйозну популярність, багаторазовий чемпіон світу, рекордсмен світу. У принципі це було б непогано, якби представник України очолив найвищу спортивну організацію.

– *Скандал з Ханенком. Це знову проти «Свободи»?*

– А що за проблеми?

– *Фотографії, які розповсюджували.*

– Ну, не він розповсюджував.

– *Не він?*

– Ну, не він же ж у соцмережах: ні в «Однокласниках», ні в «Вконтакті» і не у «Фейсбуці» все це малював. Знаєте, як той казав?

– *Це малюнок?*

– Як пів-України – голі і босі.

– Стосовно виборів. Ви буквально в суботу заявили про те, що виборча кампанія в Україні вже почалася. І знаю, що говорили про те, що підете Ви на вибори, як скаже партія. Власне, як лідер партії можете сказати, що і не піду.

– Я вже неодноразово про це заявляв, і речники «Свободи» про це говорили, у тому числі в цій студії. «Свобода» – це є самодостатня політична сила, ідеологічна політична сила. І в усіх виборах, які відбувалися чи відбуватимуться в Україні: чи це президентські, чи парламентські, чи вибори до місцевих органів влади, чи строкові, чи дострокові – то «Свобода» однозначно братиме участь. Формат участі може бути різний.

– *І готуетесь стати головою Верховної Ради?*

– Почекайте. Ви задаєте зараз такі запитання, які абсолютно не те що не є коректні, але вони просто-напросто зараз не є дуже важливими з однієї дуже простої причини – виборів президентських може просто не бути. Ви ж дивіться, що робиться в Україні, що робить та влада.

– Будемо сподіватися, що вибори президентські будуть, що пройдуть вони чисто і прозоро.